

Kelebek Mektupları 6 Son

– DEMİRCİ · 30 Temmuz 2024

Kelebek Mektupları - 6 (SON)

" kelebeklerin ömrü kısa olur "

Bu mektuplara neden "Kelebek" adını verişimin üzerinde durmak istiyorum. Bunun için de biraz kelebeklerden söz etmek gerekiyor. Kelebekler çok kısa sürede çeşitli evrelerden geçerek son hallerini alırlar. Başlarında petekgözler vardır, bunlarla çiçeklerin özsuğunu emerler. İşte sen, yüreğimin insan sevgisini ve aşkıyla dolu masum özsuğunu emdin ve sonra çekip gittin. En büyük korkum başka bir çiçeğe konmandı. Bunu duymadan göçüp gitmeyi istediğim çok zaman oldu. Kelebek isminin aklıma gelişi de bir dost düğününde oldu. Giydiğin o güzelim elbise ve kendinle dans edişin tıpkı bir güzel kelebeğin inceliğini andırıyordu.

Ancak mektuplarıma bu ismi vermemin asıl nedeni kelebeklerin ömrüdür. Kelebekler çok kısa süre yaşarlar. Yirmi dört saatlik ömrü olan türleri de vardır. Ama genellikle bir - iki gün gibi bir hayat yaşarlar. Ve bu kısacık ömürlerinde nice güzelim çiçekte hayat bulurlar. Gelelim bizimle ilişkisine;

Çok az ilişki, özellikle aşk diye tabir edilebilecek yaşam süreci bir - iki ay gibi kısa bir sürede başlar ve biter. Böyle olunca bu tür bir sürecin adını koymak da güçleşir. Kişiden kişiye çok farklı yorumlara yol açabilir. Ama önemli olan bu acıyı yaşayan kişinin kendi öznel yaşantısıyla ilgili yorumudur. Acı diyorum; çünkü bu denli kısa süreli bir yaşantı insana ancak acı verebilir. Vereceği mutluluk az ve geçici olur. Bizim ilişkimize de baktığımızda (sen, biz diye bir şey yok, sadece kendin varsın demiştin) bir anda bir kelebek tırtılının kozasından çıkarak kanatlanıp güzel çiçeklerden özsu toplayarak hayat bulmasına benzer bir durum görüyorum. Çok hızlı başladı ve aynı hızda da bitti.

kelebeklerin ömrü kısa olur
bir gün'de bir ömür yaşar
bazı insanlar da
bir ömür'de bir gün yaşar
bu yüzdendir
senin şahsında yaşadığım
sular seller gibi çağlayan aşkıma kelebeğe benzetişim
ve adına kelebek deyişim
sen
yüreğimin derinliklerinde kanat çırpın
ve durmadan benliğimi emmeye çalışan bir kelebektin

Yazık ki bu aşkın da ömrü kelebeğinki kadar sürdü. Ama acısı bu kısa süreye direnmeye çabalıyordu.

Kelebeklere yas tutulur mu bilmem. Herhalde tutulmaz. Çünkü dünya döndükçe yazlar da çok olacak, yazlarda uçuşan ve çiçek özü arayan kelebekler de olacak. Ben kendi öz suyumla beklemeye devam edeceğim. Mümkün mü acaba tabiatın kanununu değiştirmek, ömrü uzun olan bir kelebek bulmak. Böyle bir şeye çabalamak kendi hayatını da kelebek ömrüne çevirmek değil midir? Oysa ben bir çınar ağacı, kök salmak istiyorum yaşamın topraklarına. Daha nice kaynaktan sulanmak, nice güzel sevgilere el uzatmak istiyorum.

Başlangıcı olan her şeyin bir sonu vardır. Bunun da bir sonu olması gerekiyordu. Yazık ki filmimiz mutlu sonla bitmedi. Bunda kendi adıma hayıflanmıyorum. Hatta bu kadar uğraş vererek kendime haksızlık bile ettiğimi düşünüyorum. Senin adına üzölmeye hakkım olsaydı çok üzöölürdüm. Zor da olsa bitirmek, noktayı koymak gerekiyor. Çünkü sonu gelmeyecek ve gittikçe anlamsızlaşacak satırlara durmadan virgöl koymak, anlam ve anlatım ve hatta anlayış bozukluklarına yol açıyor.

Yürek yangını bende kaldı, öpüşler bende kaldı, ayrılıklar bende kaldı, özleme dair ne varsa bende kaldı. Yaşamın engin olgunluğu da bende kaldı. Yaşamın acı hilelerine, insanların amaçsız çırpınışlarına karşı durmak, en amansız çirkefliklere karşı durmak bende kaldı.

" isteyene gül, isteyene ot verme zamanı şimdi "

İçimde bu aşka dair bir eksiklik hep kalsa da, seni her hatırladığımda bir yanım hep boş kalsa da, yüreğimde kısmi yangınlar sürse de her şeyiyle sonlandırmanın zamanı geldi. Senin için ne kadar önemli bilmiyorum, ben kendi adıma önem verdiğim her şeyi yapmaya ve yaşamaya çalıştım. Çünkü yüreğimi faniliklerle, haksızlıklarla doldurmadım. Kendimi sonuna kadar, değer verdiğim insanlara adamaktan hiç gocunmayacak ve çekinmeyeceğim. Her defasında yüreğimi yeni bir yangınla küllendirsem de. Ama kendimi de kimseye teslim etmeyeceğim. Çünkü teslimiyet sevginin değil ihanetin işaretidir. İradesizliğin, çaresizliğin ifadesidir. İnsan sevdiğine aklını değil, yüreğini vermelir.

"Son" demenin zamanı geldi. Bu andan itibaren sadece sana karşı "yüreğimi suskunlukla mühürlüyorum" Geçen sefer olduğu gibi Odabaşı'nın dizeleriyle bitireceğim. Umarım beğenirsin. Sana istediğin mutluluğu ve yaşam tarzını veremediğim için üzgünüm ama pişman değilim. Çünkü doğruları değiştirmeye kalkışmak yanlış yapmaya doğru gitmek demektir.

/

ve ben gittim
yüreğimde kan gülleri
siz de o aşkın teninde

dinamit sayın beni

/

- son -

demir-ci